

Παραλειπόμενα Ἀνθολογίας Θραυῶν ποιητῶν

Ἐὰν θραυμῶν καλῶς ποιούντων ἐξελίσσονται πρό ἐκείνων μινυρῶν συλλογῆν ποιημάτων θραυῶν ποιητῶν, προγενεστέρων τε καὶ συγχρόνων. Προφανῶς σιωπῆς τῆς ἐπιπέδου ἢ τοῦ οἱ κατὰ φύσιν ὅτι ἐν ἑθραυμῶν ~~μικρογραφία~~ διὰ ἐπαύσατο ἠχοῦσα με-
 χρισήμερον ἢ ἄρα τοῦ φοιβοληίου ὄργων, τοῦ πρώτου τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως διμε-
 ουργῶν καὶ προζόνου τοῦ Ὀμήρου καὶ τῶν ἱστορικῶν Ἑλλάντων. Ὁ τῆς ἐπιπέ-
 σεως τοῦ ἱστορικοῦ ἐπιμεληθείς γενεῶν τοῦ θραυμῶν καὶ τοῦ ἑλληνικῆς
 αἰδοίματος Ἀρχῆς Κόρατος, ποιητῆς καὶ ἀλλῆς καὶ λογιγράφου θραυῶν, ἐξέλεξε αἰρε-
~~θραυμῶν~~ ποιημάτων ἐπιπέδου ποιητῶν ^{ὄλιγα} καὶ τῆν γένων τῶν κατὰ φύσιν καὶ
 παρὲς τῶν ἐν τῇ συλλογῇ κατὰ χρονολογίαν ἕξιν. τῶν ποιητῶν, ἀρχαίως αὐτῶν
 προγενεστέρων καὶ κατὰ φύσιν ἐπιπέδου. Ἐξ αὐτῶν δύναται ὁ ἀνεγνώστης ἢ ὁ
 νοητῶν τῶν λίστα - ναῦρινη στίχων καὶ ἑλληνικῆς ἰδιοσυρίας καὶ σιχουρητικῆς ἴνα
 νόησιν ἐπιπέδου τῶν ποιητῶν, ἢ μετὰ τῆς ἐπιπέδου ^{ὁ συλλογῆς} προέταξε καὶ σύντομον βιογρα-
 φίαν μετὰ τῶν λογιγραμῶν αὐτῶν ἔργων.

Τομμάδες Θραυῶν

Ἐν τῇ συλλογῇ ἐπιπέδου οὐ μόνον ἀπεμεινῶθησαν οἱ Κινσιανθινοπολίται ποιηταί,
 ἀλλὰ τῶν θραυμῶν ἀρχαίων μὴ ἀσχολουμένων περὶ τῶν Βυζαντινῶν ὡς ἐξω τῶ σιωποῦ
 τῶν, ἀλλ' ἠγνοήθησαν καὶ ἄλλοι, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἐν τῶν συγχρόνων ἢ
 ἢ τῶν γυναικῶν Μορτίουσα γυνὴ Θεώρη Δραυωπούλλου Ἀδριανουπόλιτις,
 ὁ Περικλῆς Κατακρηστωδούλου Σαρανταμνημονίου, Δημήτριος Βογαβλῆς Φιλιππουπο-
 λίτης καὶ ἐν τῶν προγενεστέρων ὁ ~~Ἰσίδωρος~~ ^{Χρῆστος} Σωληριαδῆς Φιλιππουπόλιτις, ὁ Σωληριαδῆς
 Τελεπιδῆς Σινομαχίτης, ὁ Ἀπόλλωνος Μεγαλοπούλλος Ἀδριανουπόλιτις, ὁ Γουσταῖος Λα-
 ργῆς Ἀδριανουπόλιτις καὶ ὁ Παναγιώτης Θωμῆ ἢ Ἀθύρα, περὶ οὗ τῶν ὁ λόγος.

1) Ἀνθολογία θραυῶν ποιητῶν, Κατακρηστωδούλου, 21. σελ.
 2) Hist. graeci minores, τμ. I, fr. 6, ed. Didot, Paris.
 3) Συλλογῆς, Τραγῳδία 1920 - ἑλληνικῆς γλώσσας 1925. - Μελέτη τῶν ποιητῶν τῶν de Nojelle 1928, καὶ ἡ ἀπο-
 4) Μνημόσυρα καὶ Δαίμων 1913. - Κερῶν 1930.
 5) Ἡ μέγιστος τῶ ψυχασταβῶν, 1934.

ὁ πτωχὸς

- 6) Λύρα ή Θράκη 1874.
- 7) Ροδόκωτον άδρα 1884 και ή ταις εφημερίταις Αθηναίων ή ή εδωσαν ήσ άίμων Αθηναίων ήσ και Παλιδί τω Βουκουρελλου.
- 8) ή ή άίχοι μόν (6) 1893
- 9) Τά τραγούδια μόν 1886

Κατά τὴν ἐπιφυλάξιν τοῦ ἑπιτάφου διδασκάλου τοῦ ἔχει συνθέσει θρα-
 κικά ἐμβατήρια χάριν τῶν φίλων του, ἄλλα μελοποιήματα ὑπὸ τῆς μουσικῆς
 καλλιτεχνίας τοῦ διδασκάλου Ἀδ. Γεβασιᾶ διδόμενα κατὰ τὴν θράκην, διδα-
 χτήρια ὑπὸ τῶν διδασκασίων τῶν ἑπιτάφου καὶ διάφορα σχολεῖα καὶ καλύπτουσαν οὖ-
 τως εἰσὶν πανθρακικῆς φύσεως παραθέματα κατωτέρω ἴσα ἢ διῆγμα τῆς σιχουρι-
 κῆς ἰκανότητος καὶ πατριωτικῆς τοῦ ἀνδρὸς διασώσεως,

λογοτεχνικαὶ μελέται αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπιτάφους γνωσταί:

- 1) Διάφορα περὶ τῶν ἑλλήνων καὶ Ἀσσυρίων καὶ τῆς Ρωμανίας, περιοδ. ἑπιτάφου Κων/πόλεως, ἔτ. 4^{ος} (1867), ἀρ. 2-4.
- 2) Μονογραφεῖα περὶ Βλαχῶν καὶ Κουλοβλαχῶν, περιοδ. Πανδώρα Ἀθηνῶν, τὸμ. 19^{ος} (1869) σελ. 441-445 καὶ τὸμ. 20^{ος}, σελ. 11-15. 41-45. 94-96. 110-112.
- 3) Ἐπιστολαὶ εἰς θράκην, ἑφημερίδα Ἀθηνῶν, ἔτ. 1883 Ἀπρ. 23. 28. 31, Σεπτέμβρ. 1. 4. 7. 11. 12. 14. 15. 17. 20. 23. 26. 28. 29. Οκτωβρ. 7. 17. 29.
- 4) Ὁ Γεώργιος Ταρσίγης, περιοδ. ἔστια, ἔτ. 1884, σελ. 247-250.
- 5) Ἀντικειμενισμός ἢ Ἁγίου ὄρου, Νεολόγος Κων/πόλεως, ἑφημ. ἔτ. 1884.

~~Καταργησθε τὸν αἵμα των προσώπων καὶ τὴν παραγορίαν καὶ τὸ πλοῦν· ὅθεν καὶ καὶ τὸν αἵμα των ἀποκρίσθαι ἐν
τοῖσιν ἢ τοῖσιν ἡσαντιοῖσιν καὶ τὴν πλοῦν καὶ τὴν πλοῦν καὶ τὴν πλοῦν καὶ τὴν πλοῦν καὶ τὴν πλοῦν καὶ τὴν πλοῦν~~

Adolf Gebauer. Ὁ ἑλληνολόγος οὗτος Γερμανὸς καὶ τὰ μάλιστα μουσουλ-
 γαρος διετέλεσε μαθητικῆς καὶ γωνητικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς, πρὸς δὲ τῶν τεχνι-
 κῶν μαθημάτων (ἰχνογραφίας καὶ κωλλιγραφίας) καὶ τῆς γερμανικῆς ἐν τῷ Ζαρι-
 γείῳσι δίδακταλίου ἀρτίων τε καὶ θυλῶν φιλολογίας (1874-1892). Ὁ αὐτιδι-
 μως αὐτο γνήσιος ὡς Τυλωνικὸς ἀγαθὸς φιλοσοφίας, φιλοσοφίας καὶ μαθητικῆς
 γεννητικῆς ἐν Βερολίῳ πρὸς τὸ 1850 ἐξ αὐτῆς γέννην ἐξεπαίδεθη ἐν τῷ αὐτῷ δίδακταλίου
 ἐν εὐακρινοῦ αὐτοῦ ἰσχυρισμῶν καὶ ἀπεριόριστον ἀριστοτέλη. Ἐνεκα τοῦ κατὰ τὴν μαθητικῆν
 ζωοῦ χαρακτηρησθῆναι τὸν διορίσθη ὑπὸ τῷ ὑπουργεῖῳ ^{πρὸς ἀπεριόριστον} δίδακταλίου ^{ἐν τῷ} σχολεῖν ἀποκρί-
 λρον ἐπαρχίας τῆς Πρωσίας ἀπέχοντα ἀλλήλων μίαν ὄραν. ^ἢ ἰναγκασμένους κατ' ἐπιπέδον
 νὰ νεισοπορῇ χειμῶν τε καὶ ὄρας εἰς δύο ἄρας δίδακταλίου τὴν μίαν ὄραν ἐν τῷ ἐν χερσίν,
 τῶν δὲ μὲτὰ μίσημβρίαν ἐν τῷ ἔτερον.

Μετὰ τριετὴ ἐπίσπον ἐν αὐτῶν ἐν ἀριστοτέλη δίδακταλίου τῷ ὑπουργεῖῳ ἀντιδελῶν αὐτῶν τῶ
 σφμαλατικῶν τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἑλληνολόγος μουσικῆς καὶ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων
 καὶ τῆς γερμανικῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἀριστοτέλη δίδακταλίου κατ' ἀθῆνας καὶ ἑλληνολόγος
 νόθης. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἠνεμόνως ἀλλήμορρον μαθητικῆς, ἐπιπέδον οἰκογενεῆς ὡς ἢ
 ἢς ἀπέκτισσε καὶ θυλῶν ἑλλῶν ὄρας ἐν ῥῆξιν πρὸς τὸν σφμαλατικῶν αὐτῶν τοῦ μὴ
 ἀλλήμορρον ἐν τῷ αὐτῷ ἀριστοτέλη κατὰ τὴν τῆς οὐκίας οὐκίας, ἐξ οὗ τρωθῆν-
 τας κερπὸς τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ δίδωσι κατὰ τὸν μὴ τῆς οἰκογενεῆς τοῦ ἰν ἰσχυρισ-
 τῶν ἰναγκασθῆναι αὐτῶν ἢ ἀπομακρυνθῆναι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἢ ἀναλῆθαι ἐν τῷ Ζαρι-
 γείῳσι δίδακταλίου φιλολογίας ἀρτίων τε καὶ θυλῶν δίδακταλίου μαθητικῆς.

Ἐν φιλολογίῳ κατὰ τὰ πρῶτα δύο ἐτῶν ἔλαβεν ἀποστολὰς ἑνας καὶ οὐδένα τῶν, δηλοῦντος
 ἐν αὐτῶν ἔλαβεν ἀποστολὰς καὶ ἔλαβεν ὅπως συμβεβηκέναι, ἀποστολὰς ὄρας δὴν ἀποκρίσιν, ἐν καὶ
 ἐν τῶν ἑλλῶν ἔλασχε διὰ τὸν χερσίν καὶ ἰδῆ διὰ τὴν οὐκίαν τῷ θυλῶν τῶν, ὄρας κατὰ
 τῶν δὴ ἑλλῶν ἰσχυρισμοῦ. Κατανόησιν τῷ ἄλλῳ τῶν πρῶτα δὴν καὶ ὄρας (κατηγορίαν ἐν
 τῷ πῶν ὄρας ἐπὶ τῶν δὴ ἐλλῶν προσγερομένων αὐτῶν καὶ πρὸ πάντων ἰσχυρισμοῦ, ἀλλήμορ-
 ρον ἀποστολὰς κατὰ τὸν μὴ ἰσχυρισμοῦ ἀποστολὰς ἀποστολὰς. Ὁ μετὰ τὸ 1889 διορι-

1) Ἐξ ἀποστολῆς τῆς ἐν τῷ Gebauer μελοποιῶν τῶν παραλειφθέντων ἐμβατηρίων πρὸς μουσικῆς

σόνον αἰδίων τῶ μελοποιῶ καὶ διδασκάλῳ τῶ δωδεκατην τῶν βορείων Ἑρμῶν συναρραῶμεν
τῶν ἀνδρῶν δι' ὀλίγον. Αἱ πλείοται τῶ κληρονομία κληρονομία ἐξ αὐτῶ τῶ ἰδίων ἀνασινυθῆσαι καὶ τῶ γραφῶν
ἔδου δι' ὀλίγον ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν
ἔδου δι' ὀλίγον ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν
ἔδου δι' ὀλίγον ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν

2) Ἡ σύζυγος αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀνδρῶν, δὲ ἤλθεν καὶ δώδεκα μῆνον καὶ μετὰ τῶν δώδεκα τῶ ἀνδρῶν
καὶ, ὅν ἠγάπα. Ἡ κόρη τῶ ὀμοειδῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν
γαρμμουσιῶν Πενθῆμον, ἡ δὲ ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, ὀμοειδῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν
καὶ καὶ ἔχουσι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν
καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν

σθεις ἢ τῶς Ζαριζαίαι μαθητῆς/πρὸς τὸν Θεσσαλονικῆς Οἰωνόμου, φίλος τῶ σπυροῦ
ποῦ, εὐχοδοσώσασιν αὐτὸν δι' ἐμοῦ, ἀτ' ἠδὲ ἀνδρῶν, ἐπιστρέψω εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν νὰ μισο-
λάβῃται πρὸς συμβιβασμὸν· ἢ ἀπαθῆναι τῶ αἴτι πλὴν αἰὲ ἀργῆ, μόνον ἐξ ἑαυτοῦ νὰ
τῶ ἀποστέλλῃ φιλολογία τῆς ἑσπέρης τῶ. Καὶ ὅπως ἔτω ἀργῆ, διὲ δ' ἄρατος ποτ' ἄρατος
χρυσόμορφος ἀτ' ἡλθὲν τὸν ἀδελφὸν.

ἐξελθὼν με-
γαλοπρεπῶς
δαπάνη τῆς
κοινότητος.

Ἐν τούτῳ ἡ Κοινότης, δεξιλοῦσα πολλὰ εἰς αὐτὸν, ἐπαγγελθεὶς νὰ περιόρισεν τὴν ἐπίστασι-
λίαν τῶ κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ἑσπέρην καὶ τὴν τῆς μόνον ἀποστέλλασιν τὸ ἔμμενον τῶ
μοσθοῦ τῶ. Νύκτα ἡνὶ τῶ χειμῶνος ἐπιστρέψω σὺν τῶ μεθῶν ἰσχύειν εἰς τὴν ἀποστέλλασιν εἰς
τὸ δαμῆτον τῶ. Ἐν μίση δὲ παρὰ κρήνην ἡνὶ ἐξεδύθη καὶ κατεκλίθη ὀλογομένης ἐπὶ τῆς
χρῆνος τομῆς εἰς αἴτι ἢ κλίμα τῶ. Τὴν σφύραν ἡνὶ ἐπὶ τῆς χερσὶν αὐτοῦ ἐξέταξε. Ἡ κηδεῖα τῶ

ἡ καλοσύνη τῶ ἀνδρὸς αἴτι ἀπεμύριδος· ὅλον τῶν ἐπιπέδων ἀπὸ τῆς 500 χρ. φρ. τῶν μῆτρα (200
εἰς τῆς κοινότητος καὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἐξελθὼν ἀποστέλλασιν εἰς τὴν ἀποστέλλασιν τῶ
καὶ εἰς ἀγαθοφροσύνης· εἰς ἀδύνα ἡνὶ ἀποστέλλασιν ἀργῆν, ἀτ' εἶχε παρ' αὐτῶ χρηματικῆ. Ἐνὶ
ἐπὶ τῶ ἀφνοία πάντων συνέστηρι πολλὰ ἀποστέλλασιν οἰωνόμου χρηματικῆ ἀτ' ἡλικίαν 100 χρ.
φρ. ἀποστέλλασιν δὲ καὶ ἰσχύεις μεθῶν τῶν ἐπιπέδων ἐλαχίστα ἰσχύεις, διὲ προσεφεροῦ ἀτ' πα-
ρα τῶ οἰωνόμου, παρ' αὐτῶ εἶχε ἰσχύεις περιπέδους καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἀποστέλλασιν, ἀτ'
ἢ ἄρα τῶ ἀποστέλλασιν συνέστηρι καὶ εἶνα τὴν μεμνημένην ἢ ἀποστέλλασιν δὲ τῶν τῆς ἐσπέρης.

Ἡ παρὰ φιλιππουπολίαι ἀδασημένον τῶ μόνον ἀποστέλλασιν ἀδασημένον ἀτ' ἡλικίαν τῶ γεθα-
νερ. Οἱ μεθῶν τῶ εἰς τῶ Ζαριζαίαι, ἀργῆς καὶ δὲ ἡλικίαι, διδασκόμενοι ἐπὶ ἐσπέρην φω-
νητικῶν μόνον, ἡνὶ δὲ εἰς τῶ οἰωνόμου καὶ κατ' οἰωνὸν καὶ ὀργανομῆτρα (τετραχορ-
δον καὶ πενταχορδον) ἐπαλλεργήσαν μόνον τὴν καὶ αἰσῆν καὶ τὴν φωνῆν καὶ οἰωνὸν
ὀλίγοι αὐτῶ ἀποστέλλασιν καὶ εἰσχύεις ἀποστέλλασιν καὶ δὲ ἡλικίαι ὀργανομῆτρα. Χάριν τῶ
μεθῶν τῶ ἐμελοποιήσαν ὕμνους καὶ ἐμβατήρια, εἰς τὴν παρὰ ἡλικίαν καὶ ἡλικίαν, ἀλλοῦ
δὲ ὀργανομῆτρα εἰς Γερμανικῆ μεθῶν, ἢ μεθῶν εἰς μεθῶν καὶ μεθῶν χρηματικῆ τῶ Ζα-
ριζαίαι καὶ ἡλικίαι καὶ κατὰ τῶν τῶ ἀποστέλλασιν καὶ τῶ οἰωνόμου ἡλικίαι διδασκόμενοι ἀτ' ἡλικίαν
μέχρι τῆς καλοσύνης τῶ Ζαριζαίαι διδασκόμενοι (1906) ἡλικίαι ὁ Τσίχης Τσίχης καὶ
ὁ Γάλλος Τσίχης, ὁ μὲν ἀποστέλλασιν τῶ οἰωνόμου τῶ Παρισίων, ὁ δὲ τῶ τῶ Πρωσίας,

† πρὸς δὲ καὶ πολλὰ ἐπαλλεργήσαν Γερμανικῆ μεθῶν καὶ ἐμβατήρια μελετήσαν ἀτ' ἀποστέλλασιν
τῶν κατ' ἀποστέλλασιν καὶ ἐλαχίστων ἢ αἰσῆν.

6

6)

Θραυμά εμβαύρια
(ποίησις Π. Θωμά, μέλος Α. Gebauer)

A.

Σ. τῆς θραυμά μας καὶ ὄρια
τῆς ἔθνικῆς παιδείας
καὶ τῆς φιλοπατρίας
σπουδαία φρονεῖ.

Τῶν ἔθνους μας μὲ ἀμοιβῶν
τῆς γλῶσσης τῆς καρδίας
ἀγαπητοῦ ἀγίου

ὁ στίχος μας ἡμεῖς (δὶς).

Ἐπιμύθε: Τὸ ἔργον μας σύνθημα
ἡ πίστις καὶ πατρις μας,
αὐταὶ οὐκ ἐλάττωμα,
σωστικὴς ἡμεῖς ἔργοι,
φρονεῖς ἢ θραυμά πάντοτε
τῶν ἔθνους τῆν παιδείαν
καὶ τῆν φιλοπατρίαν
ὁ Ἕλληνας δὲ ἡμεῖς.

2

Κι αἰὶν ἀπὸ σέβην λαοικίαν
σφολιτῶν ἐλευθερίαν
σφαιρῶν τὸ βῆμα ἔργον
διαφῆ τῆν ζήτην,
καὶ τῶν ἔθρου αἰ τῶν ἡλισσοῦ
τῆς ἀρχῆς καλοκίαν
ὁ Ἕλληνας ἔχει μίαν
ἀσθάθειαν πνοῆν. (δὶς)

Ἐπιμύθε: Τὸ ἔργον μας σύνθημα νῶν,

3.

Ἡ λύρα τῶν ὀργῶν μας
ἀλλήλας αἰώμεν
καὶ οἱ ἕμμενοι τῆς νόμοι
καὶ τῶν νόων μας ἀντιχρῶν.

Αἰῶνις αἰὶν ἐπίρασαν
καὶ αἰώμεν αἰὶν ἐπίρασαν
αἰ αἰῶνι δὴν δὲ χάσαν
τῶν λιγυρῶν τῆν ὄριον. (δὶς)

Ἐπιμύθε: Τὸ ἔργον μας σύνθημα νῶν.

B.

Ἐν' ἡ νεότης μας παιδεία, ἔρατα,
ἔχει μίαν γλῶσσαν ἔθνικῆν,
καὶ τῆν καρδίαν νῶναι δαρραλία
καὶ τῆν κίβητα πατριωτικῆν.
Ἐπιμύθε ἡμεῖς,
ὅπου ἡ τιμὴ
ἀντιχρῶν τῶν ἔθνους ἡμεῖς. (δὶς)

2

Ἐτοις ἀγῶνας μίαν γεννημένην
καὶ μετὰ τῆς πατρίδος τῆν ἐσχῆ
μὲ ἀγαπητοῦς ἔται ζυμωμένη,
δὴν γυμνάζει καὶ λιπομυκῆ.
φῶδες ἡ δὲ αἰὶν
ἔται ἐπρωτῆ
καὶ τῶν νοιώσῶν Ἕλληνας γυμνῆ. (δὶς)

3

Ἐν' ἡ δαίμων τῆν προσηλῶν ἐπίμα
καὶ τῆς ἑλλοῦδος ἐγναίον καὶ βουναί,
τῶν ἡρώων μας νωροῦ τὸ μνήμα
καὶ ἡ ἀλλῆν ἡ δόξα δὴν γερνά.
Ἄνεμα ὀργῶν,
ὄρα καὶ χαλῶν,
αἰὶν' ἡ δαίμων τῆν ἀντιχρῶν!

Γ.
1
Ξ τῶν Ἑβρον καὶ ὄχθας
αἰνῶν εἰ ἰλαρὰ
φωνή· ἑλωθέρα
καὶ γάλλει ἱριγερά
εἶναι φωνή
Ἑλλήνων ἠγόντες
μὴ φέρει ἀπὸ βάρους
μαρτύριας ἀγόντες. (dis)

2
Ἡ ἀδρα τὴν γῆρι
μαυράν καὶ σταματῆ
δὲ τὸ πέλαγος μὴ ἔλον
ὡς ἔθνος χαίρειτ.
Τὰ ἡμέτερα
ἀπὸ χαρᾶν ἡλῶν
καὶ τὰ βούνη μὴ οἱ ἡμέτεροι
ἀσπληλασόν. (dis)

3
ὦ χαῖρε, πατρίς μου,
μὴ παρελθὼν λαμπρόν,
ὦ μέλλον σου μίφα
ὡς βχέτω καὶ γαιδρόν.
Αδελφὸ γαιδρῶ
ὡς κένων σου φωνή
ὡς τῶν ὄχθων ὡς Ἑβρον
οἱ προσφώνη. (dis)

4
Τὰ κίνα σου εἶδε
πολεῖ καὶ ἀφιδύς
εἰς μίαν ἀφιδύαν
ὄμω καὶ ἀσπασθῆς
Τὸν δῆιδος τῶν
καὶ αἰνώδους τῶν παλμῶν

μὴ ἀδρα καὶ ἀποδώσουρη
τῶν ἡμετέρων. (dis)

Ὕμνος 2)
ἀποχαρειαστῆριος τῶν Λαριγείων διδασκαλείων
(ποίητος Σ. Περσίδου, μέλος Α. γεβαίου)

1
ὦ τῶν Μουσῶν τῶν Ἑλληνίδων
χαῖρε ἡμίονα λελαίον.
Ξ τῶν Ὑργῶν τῶν γῆν Λάμπεον,
χαῖρε ἀδρόν γαιών. (dis)

2
ὦ δὲ γίνουσι εἰ τῶν θράμων
χαῖρε ἱερά κρησῆς!
καὶ καὶ τῶν Περσίδων,
σέμνημα ἡμῶν μὴ ἐλοῖς (dis)

3
εἰ τῶν γῆν ἀθῆν, εἴν νεφί
πολυκίρανον ἀπειλῶν
καὶ ἀμαρῶσων καὶ νῦν σμῆνῆς
φοβῆς ἐνῆς πλημμελῶν. (dis)

4
Ἀπὸ σοῦ καὶ ἡ μαρτύρια,
εἴν διερματῆς ζυμρά
τῆς ἠγνυροσύνῆς φλόγα,
οὐχολή χαῖρε ἱερά.
χαῖρε ἱερά οὐχολή.

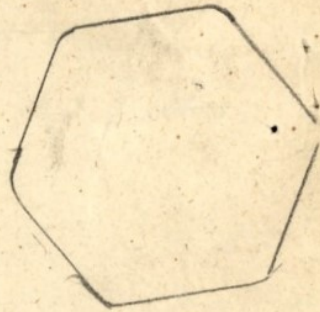

ΚΑΚΑΔΗΜΙΑ

1) Καὶ ἀδικεῖσιν τῶν ἀγῶν ἑλωθεροσῆτος μαρτύρια ζωθρονίου
ὡς ἐμβελήριον ἠγῆθε τῶ ὄριον τῆς θράμων, δὲ τῆς ἐφῆδῆλο ἔδῆ καὶ ἐν δι-
μοτικῶν οὐχολῶν τῶ ἀθῆν καὶ τῆς παρελθῆς - εἰ τῆς κρησῆς καὶ ὄρυ-
καὶ ὡς Μαγνησία τῶ μαυρά· ἄφῆς καὶ τῆς παρελθῆς - εἰ τῆς ὄχθας
Μαυράδρου.

2) Παρατίθειμι ὁ ὕμνος τρεῖς μνημῶν τῶ ἀποσβεσθῆτος ποιημα-
τικῶ Ἑλληνικῶ γάρου, τῶν περιωρίμων Λαριγείων διδασκαλείων, ἐν
τῶν ἀθῆν γαίῃ

ΑΘΗΝΑΝ

τῆς βορείου θέρμης. Ὁ θάνατος ἐγένετο τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀποστολῇ τῆς διδασκαλείας τῶν ἐτῶν 1888-89
 ἀπριλίου καὶ ἴσως καὶ τὴν τελευταίαν τῆς ἐπιστολῆς τῶν στήσεων τῶν στήσεων ὡς ἀνακινεῖται τῆς ἐπιστολῆς καὶ εἶτα ἐξελ-
 γητο ἄριστος καὶ ἐν τῷ ἴσως ἴσως χρόνῳ, ἀγαπητικῶς καὶ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τῆς ἡλικίας ἀποφῆς ἕνα καὶ
 ἐν τῇ ἡλικίᾳ παρουσίας τοῦ ἐπιπέδου ἐπιπέδου θούργου τῆς περιφέρειας ἐπιπέδου. Ὁ παλαιὸς ἐπι-
 κτήριος Τζιρπιδὸς ἐγεννήθη ἐν ἑλλάδι τῷ 1864 καὶ ἀποφῆτος τῆς ἐπιπέδου διδασκαλείας τῶν 1884 ἐν
 πρωτοβάθμιος διμοδιδάσκων διμοδιδάσκων ἐπιπέδου ἐν τῇ ἐπιπέδου τῶν ἐπιπέδου ἐπιπέδου. Ἀποφῆτος ἐπιπέδου
 τῆς ἐπιπέδου διμοδιδάσκων ἀποφῆτος ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου (1906).
 Ἀποφῆτος ἐν τῇ ἐπιπέδου τῶν 1913. Πλὴν τῆς προσηλυτικῆς συλλογῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
 ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
 καὶ ἐπιπέδου ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου
 ἐπιπέδου.

Ἀθήνησι 25 Ἰουλίου 1941

Γ. Μυρ. Ἀποστολίδης